

Cavaletti munka I.

Lépésben

Középlépésben a lovas úgy állítja szára lovát, hogy a derék és a csizma óvatos előrehajtó segítségével puhán összeköttetést teremt a nyugodtan kitartó kéz és a ló szája között. Amint a ló leejti a nyakát és készségesen támaszkodik a száron, rálovagolunk a cavalettire. A kezeket lehetőleg tartjuk mélyen. Mintegy lóhossznyira a talajrudak előtt a lovas keze kissé előremergy a ló szájának irányába, hogy a ló semmi esetre se érezze magát összehúzza. A lovas felsőtestével enyhén előre dőlve kikönnnyít. A gyakorlatot helyesen végrehajtva aztán a ló mélyen tartott nyakkal és elengedett hátizmokkal lép át a rudakon.

1. Lovagoljunk egyenesen
2. Lovunkat hajtsuk előre
3. Értünk el könnyű támaszkodást mély nyaktartással és könnyű kézzel
4. Felsőtestünkkel kövessük a ló mozgását

Ügetésben

Az úgynevezett tehermentesítő vagy könnyített ülés fejlesztése érdekében az egyik legértékesebb gyakorlat a cavalettiken való átügetés. Ez az ülés nyújtja a legjobb támogatást a lónak ugratás és tereplovaglás alkalmával is. A lovas felsőtestével kissé előredől, és súlyát combjai és térdei révén inkább a ló oldalára helyezi át. A ló háta felszabadul. A lovas keze mély és nyugodt tartásban a mar két oldalán helyezkedik el. A térd szilárdan felfekszik, a sarok lenyomva, hogy az alsó lábszár helyzetét rögzítse.

A hátizmok a cavalettiken az átlós lábpárok erőteljes talajtól való ellökődése révén fejleszthetők. Követelmény azonban, hogy a lovakat könnyű ügetésben (gyakorlott lovasok tanügetésben is) mély nyaktartással lovagolják. Minél mélyebbre nyúlik a ló előre-lefelé a talajrudak fölött, annál jobban íveli fel hátát. A hátizmok erősítését szolgáló legjobb cavalettigyakorlat a „szárat a kézből kirágatni”.

1. Lovagoljunk egyenesen
2. Lovunkat hajtsuk előre, nyugodt, de ne vontatott tempóban lovagoljunk
3. Értünk el könnyű támaszkodást mély nyaktartással és könnyű kézzel
4. Felsőtestünkkel kövessük a ló mozgását, inkább könnyű ügetésben

Általános tanácsok

Előrehajtó segítségként a derék és a felsőtest helyett a csizma és a hang jöjjön inkább szóba. A pálcát csak elől, a ló vállán használhatjuk.

Természetesen nem mindig sikerül a zablán puha támaszkodást elérni. Néha a ló megmerevíti a nyakát, a hátát, és szár ellen megy. Az ilyen és hasonló esetekben a következő korrekció válik be: a cavalettik előtt lovagoljunk kis kört vagy nyolcast, és a fordulatban ügyes segítségadással igyekezzünk a lovat tarkóban engedésre bírni. A fordulatból aztán egyenesen lovagoljunk rá a cavalettire, és röviddel előtte vagy fölötte rágassuk ki a szárat a kézből. A ló legtöbbször megkönnyebbülve kinyújtja magát, lehajtja fejét, hogy lássa, hová lép, és ezáltal elengedi legfontosabb hátizmaid. Minden jó megoldást a nyak könnyű megveregetésével jutalmazunk.

(Klimke & Klimke: *Cavaletti: díjlovaglás, díjugratás* c. könyve alapján)